

POLICZENIE (5) *sb n*

o oraz pierwsze e *prawdopodobnie jasne* (tak w po- oraz w liczenie); drugie e *pochylone*.

sg *N* policzenie (1). ◇ *G* policzenia (3). ◇ [A policzeni(e).] ◇ *I* policzeni(e)m (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. policzyć.

1. *Zliczenie, zsumowanie [czego]* (1) : [vczyniliśmy tablice tufz ná koncu tych Książ/ ktora vkázuie policzenie stron wżyfłtkich kárt *SienHerb* 618.]

Przen (1) :

Wyrażenie: »policzenie kości« = rozciągnięcie na krzyżu tak, że uwidaczniają się kości (1): Ná Krzyżu z policzeniem kości go przybili. *LatHar* 521.

2. *Uznanie za coś lub za kogoś, zaliczenie, włączenie do czegoś; cooptatio* *Cn* (4) :

policzenie między kogo (2): Vłpráwiedliwienie/ iest przeniešenie z onego stanu/ w którym sie człowiek rodzi synem pirwżego Adámá/ ná stan káiki y policzenia między syny Boże *WujJud* 93v; Apotheosis – Miedze [!] bogi policzenie. *Calep* 82b.

policzenie między czym (2): Czenturzija iest ziele ktore iest godne policzenia między inżymi wybornemi lekarstwy *FalZioł* 124d, II 24b.

Synonimy: 1. *obrachowanie, spis, rejestr*; 2. *poczytanie*.

Cf **POLICZYĆ**